

Sygn. akt II K 269/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sylwia Wierzbowska-Zimoń

Protokolant: st.sekr.sąd. Dorota Patyna

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 października 2019 r.

sprawy:

J. K.

s. A., E. z domu G.

ur. (...) w m. T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 maja 2019 r. w miejscowości K., woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym przez to, że będąc w stanie nietrzeźwości (stwierdzone badaniem Alkometr i Alkosensor IV I próba – 0,30 mg/l, II próba – 0,27 mg/l, III próba - 0,31 mg/l, IV próba – 0,30 mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny m-ki P. (...) o nr rej. (...), przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego (...) sygn.. akt (...)

tj. o czyn z art. 178 a § 4 kk

1. **J. K.** w miejsce zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 12 maja 2019 r. w miejscowości K., woj. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (stwierdzone badaniem Alkometr i Alkosensor IV: I próba – 0,30 mg/l, II próba – 0,27 mg/l, III próba - 0,31 mg/l, IV próba – 0,30 mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód m-ki P. (...) o nr rej. (...), przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego (...), sygn. akt (...), czym wyczerpał dyspozycję art. 178a §1 i 4 kk i za to na podstawie art.178a§ 4 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 42§3 kk orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;
3. na podstawie art. 43§3 kk zobowiązuje oskarżonego do zwrotu prawa jazdy w terminie dwóch tygodni od uprawomocnienia się orzeczenia;
4. na podstawie art. 43a§2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 12 maja 2019 r. J. K. udał się swoim samochodem marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) z Z. do miejscowości K., celem zawiezienia córki na kurs. Tego samego dnia, przed rozpoczęciem kierowania pojazdem oskarżony wypił wódkę.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 50 v. – 51/

Około godziny 16:35 oskarżony został zatrzymany w K., przez patrol policji i przebadany urządzeniem alkosensor IV o godzinie 16:43 miał 0,31 mg/l, o godzinie 17:07 – 0,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu zaś przy użyciu alkometru J. K. miał o godzinie 17:09 – 0,30 mg/l, a godzinie 17:12 – 0,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. J. K. popisał bez zastrzeżeń okazany mu protokół i przyjął mandat karny.

/notatka – k. 1, protokoły badania - k. 2 i 4, świadectwo wzorowania – k. 3, mandat – k. 16/

Oskarżony nie posiadał prawo jazdy, które zostało mu uprzednio zatrzymane w związku z popełnionym przestępstwem.

/notatki – k. 1, k. 27/

Oskarżony J. K. urodził się w dniu (...), zdobył średnie wykształcenie, z zawodu technik technologii żywienia, ma na utrzymaniu troje dzieci, prowadzi własną działalność gospodarczą, z czego uzyskuje dochód rzędu 3.500 zł. Oskarżony posiada majątek nieruchomości.

J. K. jest dobrego stanu zdrowia, nie leczył się nigdy psychiatrycznie, neurologicznie, odwykowo, odbywał służby wojskowej, posiada kategorię A.

Oskarżony był dotychczas dwukrotnie karany, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 24 kwietnia 2013 r. za przestępstwo z art. 178a§ 1 kk, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, a także orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku, który został wykonany z dniem 22 stycznia 2014 r..

Nadto wobec J. K. wyrokiem Sądu Rejonowego (...), sygnatura akt (...) został orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 miesięcy, który obowiązywał w okresie od dnia 29 grudnia 2016 r. do dnia 29 czerwca 2017 r.. Oskarżony w okresie 2019 r. był dwukrotnie karany za wykroczenia drogowe, w tym za jazdę bez uprawnień w związku z przedmiotowym zdarzeniem, gdzie mandat przyjął.

/dane osobowo-poznawcze – k. 50, dane o karalności - k. 9 – 12, k. 21 - 23, informacja ze Starostwa – k. 26, notatka – k. 27 i k. 36, informacja z CEH – k. 45, wyrok – k. 25/

Zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego oskarżony przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu, wyjaśniając, że tego samego dnia około godziny 10:00 wypił 200 gram czystej wódki, a samochód wsiadł około godziny 16. Na rozprawie wskazał, że wsiadł za kierownicę, ponieważ wbrew wcześniejszym planom, w ostatniej chwili musiał zawieźć córkę na stację kolejową. J. K. podał, że czuł się dobrze, a około godziny 8 – 9 pił wódkę w ilości 100 – 150 gramów, po czym spożywał posiłek. Oskarżony deklarował, że bardzo żałuje tego co się stało oraz podkreślał, że zatrzymujący go policjant wskazał, że gdyby nie wynik badania, to nigdy by nie powiedział, że jest pod wpływem alkoholu.

/wyjaśnienia oskarżonego - k. k. 50 v. – 51 w zw. z k. 15/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu nie budzą żadnych wątpliwości, a zostały ustalone w oparciu o pomiary stanu trzeźwości, z których wydruki znajdują się w aktach oraz wyjaśnienia samego oskarżonego.

Stan nietrzeźwości J. K. został potwierdzony w pełni wiarygodnym badaniem alkosensorem i alkometrem, który to, jako w pełni sprawny posiadał stosowne świadectwo legalizacji, potwierdzające jego zdolność do użytku, w tym możliwość wiarygodnego pomiaru stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu.

Zresztą wyniki te korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego, które w zasadzie nie budziły wątpliwości co do swojej wiarygodności, stając się źródłem poczynionych ustaleń faktycznych. J. K. nie zaprzeczał zatem, że pił alkohol przed kierowaniem autem, do tego był to trunek wysokoprocentowy. Oskarżony opierał się jedynie na subiektywnym poczuciu trzeźwości, które winno w ocenie Sądu budzić jego wątpliwości i sam fakt wypicia tego rodzaju alkoholu skłonić go do zaniechania prowadzenia samochodu. Oskarżony nie znajdował się w żadnej szczególnej sytuacji życiowej, czy faktycznej, które mogłyby skłonić do naruszenia tak podstawowej zasady ruchu drogowego, jaką jest zasada trzeźwości.

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd nadto oparł się na dokumentach w tym w postaci: danych o karalności, wyroku, które nie budziły wątpliwości.

W ocenie Sądu, zgromadzone dowody pozwoliły na uznanie, że J. K. w miejsce zarzucanego mu czynu jest winnym tego, że w dniu 12 maja 2019 r. w miejscowości K., woj. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (stwierdzone badaniem Alkometr i Alkosensor IV: I próba – 0,30 mg/l, II próba – 0,27 mg/l, III próba - 0,31 mg/l, IV próba – 0,30 mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód m-ki P. (...) o nr rej. (...), przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego (...), sygn. akt (...), czym wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 1 i 4 kk.

Oskarżony działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Spożył alkohol, na co wskazuje wynik przeprowadzonych badań po zatrzymaniu do kontroli i jego własne wyjaśnienia i z powodów, jakie w żadnej nie mogą mierze go usprawiedliwiać wsiadł za kierownicę, mimo, że miał pełną świadomość, że może być pod wpływem alkoholu, skoro tego samego dnia spożywał trunki wysokoprocentowe.

W toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności wyłączające winę lub bezprawność popełnionego czynu. Oskarżony, pomimo iż znajdował się pod wpływem alkoholu, dysponował możliwością oceny swojego zachowania i w chwili dokonywania przypisanego mu czynu znajdował się w takiej sytuacji motywacyjnej, że mógł zachować się zgodnie z normami prawa. Mając zatem wiedzę, wynikającą choćby z doświadczenia życiowego lub przynajmniej wątpliwości co do swego stanu trzeźwości, winien zaniechać prowadzenia pojazdu.

Czyn oskarżonego charakteryzowały się znaczną społeczną szkodliwością, a jej stopień był wyższy niż znikomy. Ilość spożytego przez oskarżonego alkoholu nie mogła być jednak szczególnie znaczna, choć prowadziła do wyniku przewyższającego wartości minimalne wynikające z art. 115 § 16 kk, definiującego stan nietrzeźwości – stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Przy tym stężeniu alkoholu we krwi występuje już upośledzenie zdolności do prowadzenia pojazdów. Upośledzenie to jest tym wyższe, im większy jest poziom alkoholu we krwi. Stan ten znacznie ograniczał możliwości jego percepcji.

Oskarżony, po raz kolejny naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym – zasadę trzeźwości, a swoim zachowaniem godził w bezpieczeństwo i poczucie pewności innych uczestników ruchu drogowego.

Okoliczności łagodzącą stanowi jedynie, to, że stan nietrzeźwości nie był bardzo wysoki, natomiast okolicznością obciążającą jest jego uprzednia karalność, w tym za przestępstwo z art. 178a § 1 kk.

Za przypisane sprawcy czyny Sąd wymierzył karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzona kara została dostosowana do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i zdaniem Sądu, spełni swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, oddziaływania prewencyjnego i wychowawczego na oskarżonego, a zwłaszcza pozwoli uzmysłowić nieopłacalność tego typu przestępnych zachowań i konsekwencji prawnych, jakie ze sobą niosą.

Zgodnie z art. 69 § 4 kk wobec sprawcy występku chuligańskiego oraz sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 kk sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach, które w ocenie Sądu w niemniejszej sprawie nie zaistniały. J. K. był już dwukrotnie karany, a za popełnione przestępstwa były każdorazowo wymierzane kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i nie przyniosło to pożądanego rezultatu, gdyż nie powstrzymało to sprawcy przed kolejnym naruszeniem prawa i popełnieniem przestępstwa. Należy zatem podkreślić, że J. K. przejawia wysoce lekceważący stosunek do norm prawa i wykazuje brak ich jakiegokolwiek poszanowania. Z tych też względów, ale także mając na uwadze przepis art. 69 § 1 kk brak było podstaw, a nawet możliwości prawnych do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary. Te same względy stoją za decyzją o wybraniu spośród kar, kary najsurowszego rodzaju, z tym, że dodatkowo Sąd brał pod uwagę, że dochody sprawcy są dość niskie, a należało zasądzić 10.000 złotych świadczenia pieniężnego, a zatem możliwości uiszczenia grzywny, która z pewnością sięgałaby kwoty co najmniej kilkunastu tysięcy złotych czy potrąceń w ramach kary ograniczenia wolności, sprawiłoby, że ich wykonanie nie byłoby realnie możliwe. Nadto liczne obowiązki zawodowe, konieczność zapewnienia bytu rodzinie stanowią o tym, iż J. K. mógłby nie sprostać obowiązkowi związanym z karą ograniczenia wolności w formie pracy społecznej, która nadto wydaje się karą zbyt łagodną.

Sąd orzekł również na podstawie art. 42 § 3 kk zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (o charakterze obligatoryjnym) dożywotnio, co ma zapobiec ponownemu popełnianiu przez oskarżonego przestępstw tego typu oraz oddziaływać na niego represyjnie i dyscyplinująco. J. K. winien zostać wyeliminowany z grona uczestników ruchu drogowego, jako osoba stwarzająca realne zagrożenie dla jego bezpieczeństwa i nie szanująca podstawowych zasad tego ruchu.

Na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł również świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, które to stanowi realną, wymierną dolegliwość dla oskarżonego. Wysokość świadczenia została dostosowana do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu sprawcy i jego możliwości finansowych.

W ocenie Sądu wymierzona kara i środki karne są adekwatne do realiów faktycznych sprawy i będą wystarczającą dolegliwością dla osiągnięcia celów kary. Trwałe wyeliminowanie J. K. z ruchu jako kierowcy pojazdów mechanicznych jest właściwą reakcją dla kształtowania się świadomości prawnej oskarżonego, który będąc pod wpływem alkoholu kierował po raz kolejny pojazdem mechanicznym.

Obciążając oskarżonego kosztami procesu, w tym opłatą, Sąd działał w oparciu o art. 627 kpk w zw. z art. 626 § 1 kpk. Oskarżony pracuje i posiada majątek, co świadczy o stosunkowo dobrej kondycji finansowej i sytuacji materialnej, co pozwoli na uiszczenie kosztów postępowania bez narażenia na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych swoich własnych i pozostającej na jego utrzymaniu rodziny.